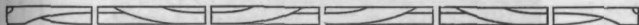

Ob smrtni postelji.

Ob postelji vas gledam jaz, Pokaj bi jokali zató?
oči vam žalosti rosijo, Ni sreča cvela mi na svetu,
ker končno mi je prišel čas, a up me teši zdaj ljubo,
da zadnji dahnem vam „Adijo!“ da grem k nebeškemu Očetu!

Za mano pridete vi vsi,
in tam, visoko nad zvezdami,
kjer ni gorja in solze ni,
neskončno srečen bodem z vami! . . .

Janko Leban.

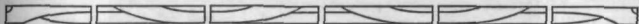

Glasba.

O, glasba, rajskomila deva,
ti angel si, poslan z neba,
da mrzle duše nam ogreva
in teši nam boleost srca!

Kaj bi brez tebe bil na sveti,
že misel stresa me samó;
zato hčem svirati in peti,
dokler ne vgasne mi oko! . . .

Janko Leban.

Dež in solzé.

Padaj, padaj, drobni dež,
na venóči cvet,
da ves pomlajen in svez
dvigne glavo spet!

Lijte, lijte iz oči,
grenke mi solzé,
da srce se umirí,
mine me gorjé! . . .

Janko Leban.

Nasvet.

Vse minljivo je na sveti,
mine lica kras, denar;
česar ni ti možno vzeti,
lepih čednosti je dar;
Te, o, dekle, skrbno góji.
v plemeniti duši svoji!

Janko Leban.

